

Overbetaling — en Uretfærdighed, der gjøres imod de Paagjældende. Det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) sagde, at det var for smaat for Staten at tage sig af den Slags Ting. Efter min Opfattelse beror det ikke paa Summens Størrelse, om Noget er smaat; naar der er Spørgsmaal om, hvad der er Ret og Retfærdighed, er det mig ganske ligegyldigt, om det dreier sig om Skillingen eller om Hundreder af Dalere. Naar det ærede Medlem fremdeles mente, at man kunde vel stole paa, at i alt Fald de gjensidige Forsikringselskaber vilde mere og mere gaa i den Retning at tegne Forsikring i disse Forhold, hvorimod han indrømmede, at Sagen stillede sig anderledes, for saa vidt der var Tale om Aktieselskaber eller deslige, saa kan det gjerne være, at det ærede Medlem har Ret deri; men næst at gjentage, hvad jeg sagde før, at det er haardt for den Enkelte, at han skal saa at sige være det Offer, som bringer Erfaringen hen paa den rette Vej, saa maa vi dog ogsaa erindre, at der findes en stor Mængde af Medborgere, som forsikre i Aktieselskaber, og det kan dog ikke være Meningen at ville sætte ligesom en Præmie for Forsikring i de gjensidige Forsikringselskaber i Modsetning til Forsikring i Aktieselskaber eller lignende Instituter. Naar man har gjort gjældende, at der mulig kunde komme til at hvile svære Byrder paa Kommunen, naar det navnlig var større Odelsægter, der fik det, saa ville ærede Medlemmer jo se, at denne Frygt absolut maa tabe særdeles meget af sin Bægt, naar man dermed sammenholder de andre Udtalelser, der ere komne frem om den saare ringe praktiske Betydning, som Spørgsmaalet har. Er det Tilfældet, at der i mere end 20 Aar kun er fikt Skade af den her omhandlede Betskaffen til Værdi af nogle faa Hundrede Rd., saa vil man vistnok ogsaa give mig Ret i, at der ikke er mindste Grund til at frygte for, at en Lovforanstaltning som den, der her er Tale om, kan udsætte Kommunerne for at komme til at lide under store Byrder. Jeg skal endnu kun gjøre den korte Bemærkning med Hensyn til det ærede Medlem for Bornholms Amts 2den Valgkreds (Dam), at, naar der i Lovforslaget er gjort Forskjel mellem Betalingen for de paagjældende Mænd i Kjøbenhavn og udenfor Kjøbenhavn, da er det en Forskjel, som er gjort i det foreliggende Lovforslag efter den Indstilling, som blev gjort i forrige Samling af det da nedsatte Udvalgs Flertal. I Justitsministerens oprindelige Lovforslag var der ikke nogen Forskjel tilføjet, men da der blev fremsat et Ønske i den Retning fra det ærede Udvalgs-Flertals Side, fandt jeg ikke nogen Anledning til at modsætte mig dette.

N. Jensen (Aarhus Amts 3die Valgkreds): Jeg skal sige et Par Ord til Opklaring af, hvad jeg tillod mig at bemærke før. Den ærede Ju-

stitsminister har misforstaaet mig, naar han har opfattet mine Ord, som om jeg mente, at det vilde være retfærdigt og billigt at betale den Skade, som Slutningsforanstaltningerne medførte for de mindre Formuende, men at det Samme ikke gjaldt, naar Tælen var om mere Formuende. Jeg erkjender selvfølgelig Sætningens Rigtighed og Retfærdighed i dens hele Almindelighed, jeg erkjender, at naar Nogen paa den Maade paaføres Skade, saa er det rigtigt og retfærdigt, at han faar denne Skadeserstatning; men jeg talte om, at jeg ikke klart kunde indse, at det var ligesaa retfærdigt, at Kommunen skulde betale, og jeg ansøgte som et Exempel, at om det end tog sig ret vel ud, naar Kommunen betalte et mindre Beløb til en mindre velstaaende Mand, idet man saa kunde sige: De Mange betale mindre Beløb, som ikke kunne genere dem, til den mindre velstaaende, saa tog Sagen sig derimod anderledes ud, naar Tælen var om at betale store Beløb til Kommunens maaske mest formuende Mand. Det var kun et Exempel, jeg ansøgte, medens — jeg gjentager det — Sætningen naturligtvis er rigtig i sin Almindelighed. Jeg skal gjøre en lille Bemærkning til den høitærede Ministers Udtryk at „fremtvinge“ en Assuranceforening. Derfor man vilde erkjende, at den Maade at ordne Spørgsmaalet paa, som jeg før fremsatte, er den naturlige og rigtige, saa maa man med det samme indrømme, at det, at give Erstatning paa den Maade, Lovforslaget tilfigter, er at bryde den naturlige Udviklings Vej; thi al Slags Assurance og overhovedet alle nye Indretninger opstaa jo altid eller saa godt som altid som Følge af en følt Trang, men Trangen maa føles, før Lægemidlet fremkommer. Saaledes maa det ogsaa gaa her, og jeg kan derfor ikke ganske billige den høitærede Ministers Udtryk, at den af mig foreslaaede Ordning skulde betyde det Samme som at fremtvinge noget Unaturligt; tværtimod, det er kun at lade Sagen udvikle sig paa en helt naturlig Maade, om det end derved ikke kan undgaa, at man paa enkelte Steder vil kunne komme til at lide, maaske endog saa haardt, forinden man naaer til den Udvikling, Tælen er om. Derfor vil jeg ogsaa overfor det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Singerlev) hævde den samme Tanke, at man netop ved en Lov som den foreliggende affjævrer den naturlige Udvikling og kommer ind paa en Udvikling, der er unaturlig, og det kun, fordi man ikke synes at kunne taale de Lidelser, der skulle til, før Bevidstheden om, at Forsikring er nødvendig, kommer klart frem i Publikum. Jeg kan altsaa ikke, efter hvad jeg har hørt udtale her i Dag, frasælde den Hovedanskuelse, jeg fra først af har fremsat.

Formanden: Det ærede Medlem for Præstø Amts 3die Valgkreds (Albretsen) har begjæret Ordet for en kort Bemærkning. Det ærede Medlem